

mens et flertal i det danske Folketing afviser et forbud. Udgangspunktet er sådan set de samme ting, men der er bare forskellige opfattelser af det. Hvordan tror fru Lone Dybkjær det tyske parlament eller det danske parlament ville reagere, hvis EU-Domstolen skulle til at regulere, hvad det rigtige er? For det er nemlig realiteten i det, som fru Lone Dybkjær står og manifesterer.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Nu kommer vi måske en anelse ud over beslutningsforslag nr. B 15, men det bidrager hr. Morten Messerschmidt jo også til.

Jeg vil egentlig godt spørge: Hvis nu en dansk virksomhed blev forhindret i at handle med et andet EU-land, hvordan skulle Højesteret egentlig kunne tage sig af sådan en sag? Ville det ikke være helt afgørende nødvendigt, at man så havde en EF-Domstol, der i fællesskab forholder sig til det? Det troede jeg egentlig at hr. Messerschmidt i sin almindelige propaganda her var helt på det rene med.

Så vil jeg godt spørge hr. Messerschmidt: Hvis lande skal samarbejde, mener hr. Messerschmidt så ikke, at der skal være et eller andet regelsæt for sådan et samarbejde, eller skal det bare foregå autonomt? Det er sådan set lidt afgørende, synes jeg nok.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu spurgte hr. Jens Peter Verner tidligere, om det var ukendt for Dansk Folkepartis folketingsmedlemmer at gå på biblioteket. Det spørgsmål, som hr. Verner her rejser, får en til at replicere præcis det samme, for sagen er altså den, at hvis hr. Jens Peter Verner sætter sig ned og læser Nicetraktaten, artikel 28, 29 og 30 – jeg ved ikke, om hr. Verner har gjort sig den ulejlighed – vil han vide, at netop de bestemmelser, som hr. Verner henviser til i forhold til, at virksomheder selvfølgelig ikke skal have nogen forhindringer i at afsætte deres varer hverken ved im- eller eksport, allerede er reguleret helt tilbage i EF-pakken fra 1986.

Så derfor er det netop hr. Verner, der propagerer, når han siger, at det har noget med forfatningen at gøre. Det har det jo netop ikke, for det er ikke en nyskabelse i forfatningen. Det er en udmærket bestemmelse, som naturligvis skal have forrang. Det, der ikke skal have forrang, er, når EU vil regulere betalt ferie; det er, når EU vil regulere socialrettigheder, arbejdsret-

tigheder eller beskæftigelsesforhold i Danmark. Det skal EU ikke regulere.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Ikke for at jeg skal fortsætte, men det vil så med den her udlægning skulle forstås på den måde, at alle disse traktater, der ligger før, og som regulerer de her spørgsmål, er o.k., men at det med en traktat, der samler, hvad der ellers har været af forskellige traktater, ikke er i orden mere. Det er sådan set ret interessant.

Jeg vil også spørge hr. Morten Messerschmidt om de her artikler. Unionen respekterer medlemsstatens lighed over for forfatningen som deres nationale identitet. Jeg synes egentlig, at den netop siger, at vi har ret til at træffe vores egne beslutninger. Det har vi i øvrigt også, når det drejer sig om regionalt og lokalt selvstyre. Det er jo ikke sådan, at den tager al beslutning fra os. Det troede jeg egentlig at hr. Messerschmidt var klar over.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes efterhånden, at hr. Jens Peter Verner nedværdigelse af Dansk Folkepartis folketingsmedlem i forhold til oplysningsniveau må være en slem bet for hr. Vernerens eget renommé.

I forhold til ligheden er det korrekt: Alle lande er lige underordnet EU. Er det en nyskabelse? Er det nyt for hr. Verner? Så vil jeg anbefale, at hr. Verner læser hele forfatningen, for så tror jeg, at der vil være mange nyskabelser for hr. Verner.

Sagen er jo den, at der er underordnelse af de nationale reguleringer. Jeg mener, at det står i artikel 8. Hr. Verner kan jo slå den op og tjekke, om det ikke er korrekt, at EU-retten har forrang. Det vil altså sige, at hr. Verner, hvis han f.eks. læser artikel 220 i Nicetraktaten, vil kunne konstatere, at der står, at EF-Domstolen har en forpligtelse til at sikre lov og ret i Unionen, og det har man altså ved EF-Domstolen – bl.a. igennem det, der hedder implied powers og policy making, hvis hr. Verner vil beskæftige sig med EU-retten og de præjudicielle afgørelser fra EF-Domstolen – lagt ud til, at man på en lang række områder altså har haft mulighed for at udvide EU's magtkompetence.

Den magtkompetence bliver udvidet. Hr. Verner kunne gøre sig den ulejlighed at læse artikel 117, som bl.a. omhandler beskæftigelsesfor-